

Az Új

Tanítás 2015. június 14-én

Biró László

Mi az Új?

Mikor elhangzott a múlt havi tanítás, megfogalmazódott bennem, hogy most vasárnap hozzak én is egy kibontott sugallatot. Mikor az asztalomnál ültem, eszembe jutott az Angyal kívánsága, amelyet Petróczi Pisti testvérünk többször elhozott az Angyali üdvözetében: Áldjon meg benneteket az Úr, jöjjön az Új! És megajándékozott az Úr a sugallatával. Ebben a tanításban kibontom, mit jelent számomra az Új.

Mikor az ember elindult a teremtés útján, fokról fokra egyre magasabb szintre fejlődve, kialakított magában egy képet saját magáról és a világról. Természeténél fogva ez a világ körülötte forgott, éppen úgy, mint az állat esetében. Mikor öntudatra ébredt, ezt a rendszert vitte tovább a gondolkodásába. Így teremtett meg mindent saját magából – az isteneit és az ördögeit is. Lényegében nem is volt különbség e kétfajta létező között, mert mindkettőtől félt. Félelemből tett mindent, annyira keszekuszan megokolva saját önzését, hogy maga is elhitte, hogy ez az igazság. A félelem réme a régi. Ez mindig is volt az ember számára, mert az ember teremtette meg. Ez a rém a hazugság atyja, mely embergyilkos volt kezdettől fogva és soha meg nem állt az igazságban. Azért hazugság, mert a valóság teljesen más!

És Isten belépett a képbe. Már a kezdet kezdetén beírta az ember szívébe a törvényét, hiszen saját képmására teremtette az embert. Fejlődő lénynek teremtette őt, így az ember, lépésről lépésre halad - előbb-utóbb felnő Istenhez. Itt az anyagvilágban időben létezőnk, ezért a lépések is időt igényelnek. Az egyik, döntő lépés Ábrahám meghívása volt. Ábrahám Úr városának számadó juhásza volt, egyike a területre beözönlő sémik leszármazottainak. És lám, az Úr őt szólította meg, nem a várost vezető sumérokat és akkádotkat! Már itt megmutatkozik, hogy az Úr a szívet nézi, nem a rangot vagy a külsőségeket. Nesze neked nagy sumér-magyar öntudat!

Ábrahám odáig eljutott, hogy az Isten hívására elköltözött szülőföldjéről és a mai Izrael területén telepedett le. Nyitottsága, és, mint látszik, feladata addig terjedt, hogy csodás módon született fiára hagyományozza az Istenbe vetett hitét. Az pedig továbbadta saját gyermekeinek, és így tovább, megszületett Izrael népe. Ez a nép számtalan szövetséget kötött az Úrral. A legismertebb szövetség a Mózes vezetése alatti, a Sinai-hegyen kötött, amikor az Úr átadta neki a törvényeket, pontosabban a tízparancsolatot. Ebben már megfogalmazódik az Isten és az ember szeretete – ilyen soha nem volt azelőtt!

Maga a szövetség kötése és a törvények átadása régi. Ha valaki megnézi Hammurapi törvényoszlopát, láthatja, hogy a királynak maga a napisten adja át a törvény tekercsét. Mózes sem tudott mást hozni formáját tekintve a zsidóknak, csak amit a környező népeknél látott. A szövetség tartalma viszont már új, csakúgy, mint az ígélet: megkapják Kánaán földjét jutalmul.

Az Úr és az ő népe kapcsolata folytatódott az új hazában, mert a szövetség tartalma: veletek vagyok az Isten részéről, a nép részéről pedig a törvények betartása. Később a nép részéről a tartalom elhomályosult, mert az egyszerű emberek nem tudtak vele annyit foglalkozni, mint szükséges lett volna, a törvény tudására kialakult írástudó réteg pedig eltorzította, és a törvény magyarázatának a magyarázatát is ugyanolyan, ha nem nagyobb súllyal vette számításba, mint az Isten szavát. Sajnos rosszul értelmezték a nép vezetői és az írástudók a szabadságot, így mindig a politikai függetlenségre törekedtek – ez lett a vesztük. Ilyen módon az egyik első messiás, vagyis felkent Dávid király lett, aki megalapozta Izrael királyi államát. Hiszkija király idejében az Istennek köszönték meg, hogy az északi országrészt eltipró asszírok nem bírták elfoglalni Jeruzsálemet, mert járvány tört ki a táborukban. A százhusz évvel későbbi babiloni fogságot érthető módon katasztrófaaként élték meg, majd ennek ellenpontjaként, a Babilont elfoglaló és a népet hazaküldő Kürosz perzsa királyt ismét messiásnak látták!

Az engedékeny perzsákat szerették Izrael fiai, főleg, mert lehetővé tették a templomépület újjáépítését, ez volt ugyanis az Istennel való kapcsolat színhelye. Így érthető a felháborodásuk, mikor a perzsákat legyőző görögök bevitték a templomba az isteneiket: hosszú és nehéz harc árán kivívták államuk kérészéletű függetlenségét, melyet ötven év múlva a római hódítás szüntetett meg. Aki abban gondolkodott, hogy az Úr Izraelnek adta Kánaán földjét, az joggal hihette, hogy Isten küld egy újabb felkentet, aki majd kikergeti a rómaiakat. Ez a gondolkodásmód nem számolt azzal, hogy a rómaiak visszajönnek egy ilyen kergetés után és mindent elpusztítanak. Mint ahogy azzal sem számolt senki, hogy maga az Isten jön el! És, drága testvéreim, ez az Új! Jézus az Új!

De hogyan tudjuk ezt igazolni Jézus szavai által?

Az Új a négy Evangéliumban

Jézus már a nyilvános fellépése kezdetén kijelentette: **Betelt az idő és (már) közel van az Isten királyi uralma, változtassátok meg gondolkodásmódokat és higgyetek az evangéliumban (örömhírek) (Mk 1,15)**. Ezek szerint akkor Izrael királysága nem Isten királysága? Nem bizony, ahogyan Jézus máshol mondja: Isten királysága bennetek van. Ez az, amire senki nem jött rá! Istent mindenáron kívül akarják keresni, pedig dehogyan van ott boldogító módon. Boldogítani akkor tud, ha befogadom őt (Jn 14,23). Kívül létben tartó módon van jelen. Akkor találom meg kívül, ha előbb belül elhiszem, hogy ő létezik és szeret Engem: **hanem keressétek először az Isten királyi uralmát és igazság(osság)át és a többi mind ráadásul megkapjátok. (Mt 6,33)**.

Azután itt vannak a boldogságmondások a fent említett ígérés előtt. **Boldogok vagytok, ha szidalmaznak (gyaláznak) titeket és üldöznek és hazudva minden gonoszt mondanak rátok (én)miattam (Mt 5,11)**. Jézusért öröm a megvetettséget, üldözöttséget is vállalni, mert ez visszaigazolja, hogy átvehetjük tőle az ő békéjét (Jn 14,27). Hiszen aki Jézust választja, megtalálja lelke nyugalalmát. **Idegyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve és én felüdítlek titeket (Mt 11,28)**.

Az új kifejezés is megjelenik több helyen az evangéliumokban. Először egy példabeszédben a régi és új ruháról és tömlőről: **senki sem tölt új bort régi tömlőbe, vagy ha mégis, a bor szétrepeszi a tömlőt és a bor is, a tömlő is tönkremegy: új bor új tömlőbe való (Mk 2,22)**. Ezért nem is hozhatott Jézus szövetséget, mert az a régi ruha volt. Ő új ruhát, menyegzős ruhát ad mindenkinek, aki hisz benne. Az új másik említése az új parancsnál található: **Új parancso(lato)t adok nektek, hogy**

szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket, hogy ti is úgy szeressétek egymást! (Jn 13,34). Ebben is megmutatkozik Jézus újdonsága: ő példát adott arról, hogyan szeressék egymást a tanítványok. Összehasonlítással: Mózes nem adott példát a törvény betartásáról.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni Jézus szavaiból és tetteiből: a nevét. A Jézus szó jelentése a héberben: Isten, a szabadító. Ő az, aki megszabadít minket a megkötöttségeinktől. Nem külső dologról, hanem sokkal fontosabb, benső tartalomról van itt szó!

Az Új a Hang tanításában

Jézus tanítása nem mindenkire hatott egyenlő mértékben. A legtöbben, köztük Pál is, félreértették az alakját és mindenáron megpróbálták belegyömöszölni a saját maguk által faragott istenképbe Jézust. Azt, hogy a valóságos Jézus és az egyházak által bemutatott Krisztus nem fedik egymást, a legutóbbi időkig csak sejteni lehetett, mert a kívülállók vagy kinevették, vagy betiltották az evangéliumokat, a katolikus egyház pedig nem engedte, hogy papi személyeken és szerzeteseken kívül más olvassa őket. Ez az egyházi túlhatalom, a valóság ilyen elfojtása pedig érdekes módon az egyházüldözések hatására enyhült csak meg a múlt században. Erről mondja a Hang: azok mozdították elő ügyemet, akik a legkevésbé akarták.

És ezzel meg is érkeztünk a következő fejezethez, a Hanghoz! Dombi Feri bácsin keresztül tizenegy éven át negyvenhárom kötetnyi párbeszédima-válasz született, melyben Jézus a legkülönfélébb kérdésekre válaszol, minden levélben a teljességet, önmagát adva.

A Hang nevében is megfogalmazott nagy újdonsága, hogy Jézus mindenkire személyesen szól, ha az illető ezt elhiszi. **A párbeszédimához nem kell más, csak engedned, hogy Nekem mondott szavaidra olyan gondolatokat fogalmazz meg, melyek téged építenek, buzdítanak és vigasztalnak. (Hang 150)** Ezzel kinyitotta a Hang az Isten világa, az Angyalok világa kapuját azok előtt, akik be akarják fogadni. Ezzel párhuzamosan a hitnek is nagy szerepet tulajdonít: igenis vannak, akik az egész életüket ráteszik Jézus tanítására. Az ilyenek az egyházak és a világi hatalom részéről üldöztetésre számíthatnak Jézus nevéért. Ezt Feri bácsi is megtapasztalta, amikor kitétték az inárcsi plébániáról.

A párbeszédimát akkor gyakorolhatja hitelesen a hívő ember, ha állapotszerűen tanulja Jézust. Akkor fejlődik az ember erkölcsileg, ha egyre jobban megismeri Istent. **Az, aki Engem, Jézust, követni akar, nem vállalhat fel olyan életutat, amely ne tartalmazzá azt a fejlődést, amelynek feltétlen feltétele a tanulás is. (Hang 4705)** Ennek módja pedig, hogy közösségben tanuljuk Jézust az evangéliumok vagy más, alkalmas könyv, akár a Hang alapján. Aki egyre jobban megszereti Jézust, egyre jobban meg akarja ismerni és ettől egyre több kérdést tesz fel. A Hang szerint addig nem szabad megnyugodnunk, amíg értelmet és szívet megnyugtató választ nem kapunk kérdéseinkre. A tanulás egyik legfontosabb eleme, hogy rangsoroljunk a Bibliában: amit Jézus tanítása alapján elfogadhatunk, azt tekintjük belőle igaznak, a többit pedig vesszük el. Ezzel döntő mértékben előrelép a Hang a korábban uralkodó állásponthoz képest, mert ha igaznak fogadjuk el a rangsorolást, ki kell jelentenünk, hogy Jézus az Isten!

A tanulással együtt jár a gondolkodás-átalakítás. Ez a fogalom szerepel ugyan Jézus tanításában, de következetesen megtérésnek, bűnbánatnak fordították egészen az 1970-es Vida-féle evangéliumig. A Bokorban Gyurka bácsi is felvetette a témát, de kibontani csak Feri bácsi tudta a Hang által. A gondolkodás átalakítását szükségszerűen követi a szív átalakulása is: rend a fejben, rend a szívben:

Akkor talál valaki rá az ÚTRA, amikor a benne fölmerülő kérdésekre a lényegre tekintve – szeretni és így szeretni tanítani – értelmet megnyugtató választ tud adni magának is, másoknak is. Itt az értelmet megnyugtató szavakon van a hangsúly. Mert sem érzelmeket, sem különböző forrásokból forrasztó vágyakat Én nem tudok senkiben az illető számára megnyugtató módon kezelni. Ezt mindenkinek magának kell elvégeznie. Vagyis azt, hogy az rendet tegyen fejében, és akkor Én rendet tudok tenni szívében! (Hang 1263)

Az már önmagában nagy szó, hogy Jézust tanuljuk és nem valamelyik egyház tanítását! E kettő között ég és föld a különbség.

A Hang az Istenről alkotott képünket is forradalmasítja. A korábban bemutatott büntető, ítélő isten helyett a szerető Istent tárja elénk, akit a tékozló fiú atyjaként ismerhetünk az evangéliumokból. Ezzel együtt az emberről alkotott képünk is változik a reinkarnáció fogalmának bevezetésével. Isten nem olyan kegyetlen, hogy véges földi élet alapján juttasson valakit örök kárhozatra, hanem megadja a lehetőséget arra, hogy hibáinkból tanultva a következő földi életet már másként éljük. Ezzel felcsillantja az ember feladatát az Angyal tanításából. Így válik érthetővé, hogy miért nincsen halál: a testi születéshez hasonlóan a testi halál egy ruhaváltás, átmenet két létrend, a szellemi és az anyagtesti között.

Még egy fontos szellemi ajándékot emelek ki a Hangból: az újjászületést. Noha nem tiszta mindenben a tanítása, a döntő mégis az, hogy aki befogadta Jézust, az újjászületett. Ezzel elindult Jézus élete az emberben! Egy új teremtmény született a régi testben.

Az Új az Angyal tanításában

A Hang tanulása előkészített minket arra, hogy **Az Angyal válaszol** című könyvet is Jézus szavai alapján tanuljuk. Az Angyal kijelentései Jézus szavai alapján nyerik el értelmüket. Ezzel a bennünk növekedő istenismeret kívülről új táptalajt kapott. Olyan ez, mint amikor valaki friss tejjel önti fel a kefirgumókat, hogy több kefir kapjon. Ahogyan a bevezetőben említettem, az Új fogalma az Angyal tanításából ered. Lássuk meg, hogyan!

Minden lépések az úrról át virágzó szigetté válik, ahova a többiek lépni tudnak... De az útra ne vigyetek semmit magatokkal a régiekből! /Az úr az úrhöz vonzódik./ Ruhátlanul kell indulnotok. / Új, soha nem látott ruha vár rátok. / (Lilihez:) Munkádban is hagyd a régit. / Keresd az egészen újat!/ Ne félj, hogy ruha nélkül maradsz. / Nem lehet új ruhát ölteni, ha nem vetted le a régit. / Ő öltözteti a mezők liliomát. / Hogyne adna neked új ruhát, - ha hiszed. (13. b. Lilivel)

Az Angyal szinte teljes tanítását áthatja az Újról szóló gyönyörű elbeszélések, hírek sorozata. E fent említett résznél például alátámasztja a hegyi beszédben olvasható evangéliumi részletet (Mt 6,28). Az új világról szóló híreket az örömhírral tudjuk jellemezni: **AZ ÖRÖM, MELY AZ ÚJ VILÁG LEVEGŐJE. (28. b. Lilivel)**. Ez már közelebb hozza számunkra, mi is az új jelentése az Angyalnál. Korábban megtanultuk, hogy az erkölcs területén a szépség végső soron a valóságra, tehát Istenre vonatkozik. És lám, mit olvasunk az Angyalnál? **AZ ÚJ VILÁG CSAK SZÉPSÉGBŐL ÉPÜLHET (23. b. Lilivel)**.

Az Angyal egyértelműen meghatározza, mi az Új:

Pici kis új több, mint minden régi... A piciny új:/ ISTEN ORSZÁGÁNAK MAGJA BENNED. (14. b. Lilivel)

Vagyis maga Jézus! Még továbbmenve: **BENNE VAN AZ ÚJ, MINDIG BELÜL ÉS SOSEM KÍVÜL. (26. b. Gittával)**, hiszen Isten Országa bennetek van (Lk 17,21)! Ez az, amit a világ fejedelme nem ismer, mert ez nem a világból van: **Egyet nem tud a "Megtévesztő", egyet nem ismer: az ÚJAT. (18. b. Lilivel)**. Jézus tanítását még egy ponton alátámasztja az Angyal: az jut be Isten királyságába, aki úgy hagyatkozik rá az Atyára, mint a kisgyermek a szüleine: **Az ÚJ, a sohasem látott köztetek időzik, a kis GYERMEK, a leghatalmasabb Úr, az Új, az Örök./ Az nem az örök egyforma, hanem az örök ÚJ. (20. b. Gittával)**.

Amit viszont csak az Angyal tanításából ismerünk, hogy a nagybetűs EMBER fogja majd át magában a világ hét létrendjét az ásványtól az angyalon át Istenig, mert ő **Az új világ hétszeres lelke. (17. b. Gittával)**. Az ember a hitén keresztül tudja Istenbe emelni az anyagvilágot.

Végül pedig az Angyal mond egy olyan mondatot, melyet elsőre nehéz megérteni: **Az újat is el fogod hagyni, mert minden csak héj, üres héj./ MINDENT EL KELL HAGYNI! (26. b. Lilivel)**. Ezzel *végző soron* azt állítja, amit a közösségben korábban megbeszéltünk: lényegét tekintve az Új számunkra új, mert mi, emberek hordozzuk magunkban a régit. Az Isten világában csak Új van, így ott nincsen értelme megkülönböztetni a régitől. Ugyanaz igaz rá, mint a szeretetre, jóságra: az angyalok nem „jók”, mert nem tudnak „rosszak” lenni. Ők vannak. Az Isten VAN. Az Új is VAN.

A mi feladatunk

A tanulásunk forrásainak áttekintése után nézzük meg, hogy az Örömhír Gyermekai Közösség, tehát a mi életünkben hol találjuk meg az Újat. Az egyik leglátványosabb területen nemrég léptünk egy nagyot: ez az istentisztelet átalakítása. Mi már régen nem a misénél járunk, így az új tanítás megkapja a neki megfelelőbb keretet. Egy hívő, vallásos ember számára elképzelhetetlen, hogy hozzányúljon az egyháza szertartásához! Ebből is látszik, hogy mi nem vagyunk egyház.

A másik döntő terület, hogy mi képesek vagyunk pap nélkül is Istenhez tartozni. A párbeszédima elfogadásán túl az lendít minket tovább, hogy mindenkinek, aki hisz benne, saját őrangyala van, akinek az a feladata, hogy az Istennel való szeretetkapcsolatomban közvetítő legyen. Ezáltal rálátunk Isten világának arra a tagjára, aki imáinkat és kéréseinket Isten elé viszi. Így nem kell az egész szellemvilágra nyitnunk, hanem a saját őrangyalunkkal ápoljuk a kapcsolatot. Ez nagy letisztulás a Hang álláspontjához képest.

Közösségi tanulásunkban eljutottunk odáig, hogy már az evangéliumok szövegéhez is bátran hozzá merünk nyúlni, ha felfedezzük, hogy egy állítást Jézus nem mondott, mert nem mondhatott. Az eszközöket is megkaptuk ehhez: saját józan eszünket és bizonyos, az evangéliumokkal foglalkozó szakkönyveket. Hasonló módon a Hangból is kiválogatjuk, hogy mi igazolható Jézus tanításával és mi nem.

Mégis, a legnagyobb, a legdöntőbb Új, amelyet nem hangsúlyoz az Evangélium, nem tud eldönteni a Hang, és csak utal rá az Angyalkönyv, immár világossá vált előttünk. Ez az egyetlen biztos kapaszkodó, ez az, amire rátettük az életünket, ez a hitünk alapja:

Jézus az Isten!